

4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφείμ, ἐπισκόπου Φαναρίου.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β' Γα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Ⲭ Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

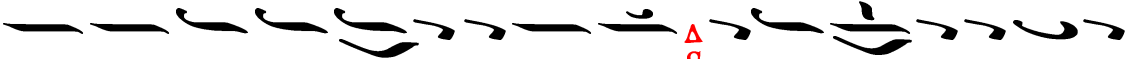
Ⲭ Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. β' Γα ρ

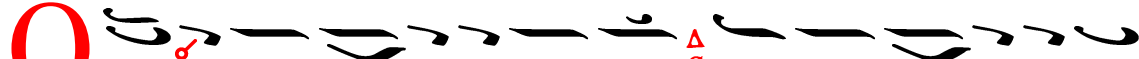
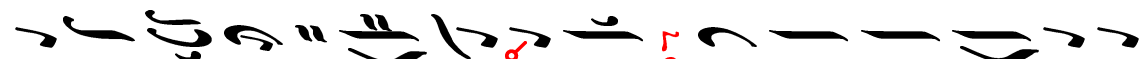
Β αρ βα ραν την α γι α αν τι ι μη σω ω μεν

 εχ θρσ γαρ τας πα γι δας συ υ νε τρι ι ψε και ως

 στρσ θι ον ερ ρυ σθηεξ αυ των βο η θει α και ο πλω

 τσ Σταυ ρσ η η παν σε ε μνος

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Ἀδ' Γα ρ

 ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι δα

 σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι κσ με νης ο

 φω στηρ των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω

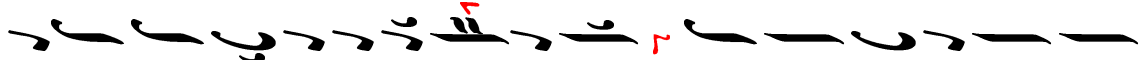
 πι ι σμα Ι ω α αν νη σο φε ταις δι δα χαις

 σσ παν τας ε φω τι σας λυ ρα τσ ς Πνευ μα α τος πρε

 σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας

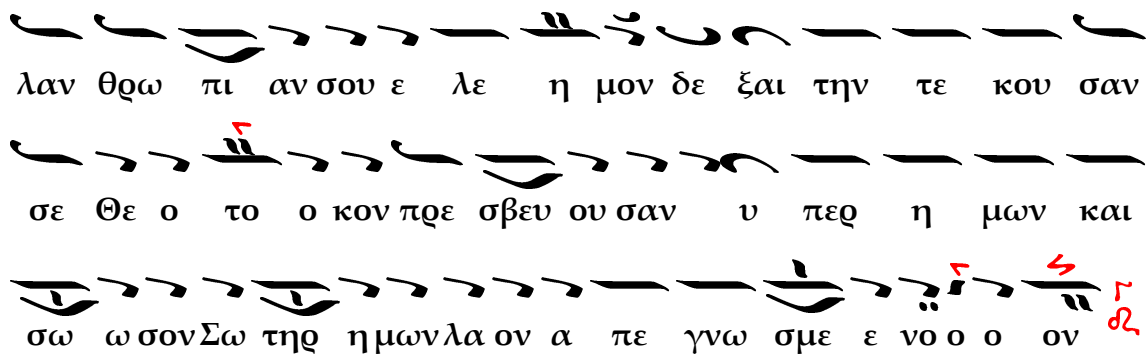
 η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

 να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα

 ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Καθίσματα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας· ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεινὰς βασάνους φυλακάς, Βαρβάρᾳ παναοίδιμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων ταῖς μνήμαϊς οἱ κοινωνοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημῶμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐὰν δολερῶς, στερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον Ὅρος καὶ θεοβάδιστον· Χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡδύφωνος αὐλός, μεγαλόφωνος σάλπιγξ, κιθάρα μελουργός, λιγυρὰ θεία λύρα, κινύρα παναρμόνιος, μουσικώτατον ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ᾧ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτούς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ᾅσμασι, τὰ σεπτὰ

μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὕμνωδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἵληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, τὴν ἐνέργειαν, τῶν ἱαμάτων Βαρβάρα, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος β' Βου ς

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ
Ο ι μι σϝ ϝν τεϝ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^M πν υ ρι ι ι ι ι ^{B8} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^{B8}

^{B8} Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^{B8}

^{B8} Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δι}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται ^{Δι}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{B8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^{B8}

^{B8} Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^{B8}

^{B8} Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

^{B8} ζει ^{Δι} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ^{B8}

ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν ^ε _γ

Προκείμενον.

Ἦχος ^ε _δ Βου ^ε _ζ

Θ αυ μα στο ος ο Θε ος ^ε _δ εν τοις Α γι οις αυ

^ε _γ (δίδς)
τδ

Στίχ. ^ε _χ Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ τδ ^ε _δ ε

θau μα στωσεν ο Κυ ρι ος ^ε _γ

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος ^ε _ζ εν τοις Α

γι ι οις α αυ τδ ^ε _δ ^ε _δ ^ε _δ ^ε _δ ^ε _δ ^ε _δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε _δ Δι ^ε _θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε _δ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε _δ

κυμβάλοις ἀλαλαγμῶν.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κε' 1-13)

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

τῷ Σαββάτῳ τῆς ιζ' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

7

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

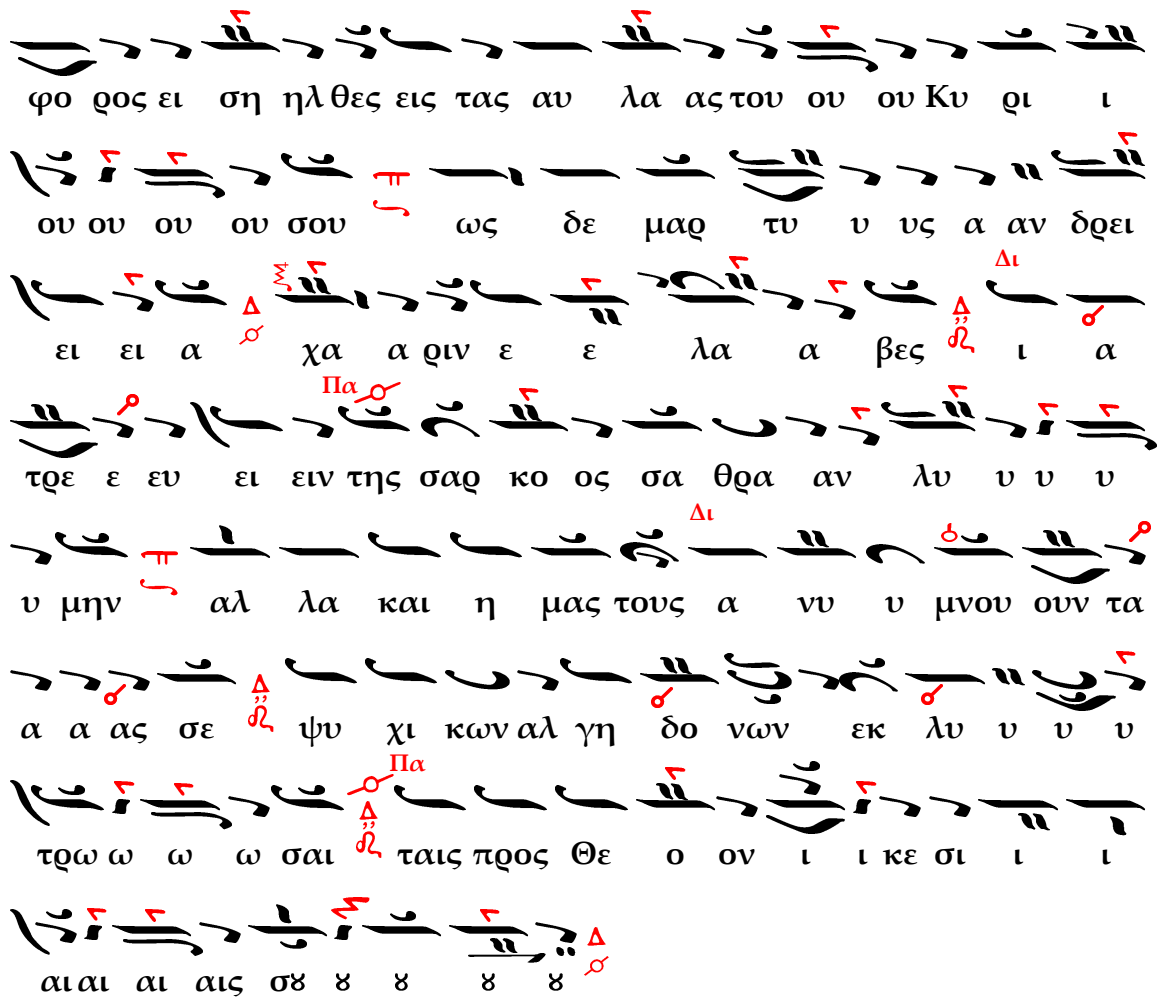
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
 Ταις της Α θλη φο ο ρα προ σβει αις ε λε η μον
 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των
 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κα προ σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
 των

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λει ψον το α νο ο μη
 μα α α μ
 Α Πα θλη τι κην ο δευ σα α σα ο ο δον προ γο
 νι κη ην ε ξε φυ υ γε ες βου ου λην Βαρ βα ρα
 πα α αν σε βα α σμι ι ι ε και ως μεν
 παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς στίχους
καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

(Ἐκ τοῦ Μηναίου, ζήτηι τῇ ΚΖ' τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἢ τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου).

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὥκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς

ὕμνουντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὖλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ α'.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ω Τριάς ὑπέρθεε σεπτῇ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα φιλόανθρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ακανθώδους ρίζης ἐκφυέν, ρόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοιनिχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα· ἦνπερ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὅσιε, δι' ἧς τὴν Ὁρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ἄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Δόξα.

Ως σοφὸς ἀγχίνους τε κριτής, τὴν τῶν ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γάρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὄφρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα

γεγέννηκας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεῦούσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἀχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησον.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος β'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρα ἄπασαν, πατρικὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσαν καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ἡὐρέπισται, βασιλεία· ἀλλὰ καὶ νῦν ἀμοιβήν, Ἰωάννη ἐδέξω πολυπλάσιον.

Δόξα.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεις, κατακοσμεῖς αἰδίμμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὁ πολυπλασιάζεις, καὶ τὸν βίον λιπών.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελώδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου Πάτερ Ὅσιε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας, Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστὴρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κύσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνή ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως μέλπουσα αἰεὶ· * Τριάδα σέβω, τὴν μίαν Θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου Βαρβάραν, συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτί, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάστωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· * Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄθλησις τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας. (†306)

Στίχ. Εἴφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,

Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραάμ Διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκόρου τινὸς Ἑλλήνος, ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ὠραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ διέλαθε τὸν πατέρα· Γνοὺς γὰρ τὰ κατ' αὐτήν, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν, ἐπὶ τῷ οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτοῦ, δύο θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς· καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα, Ἐπ' ὀνόματι, ἔφη, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ταῦτα οὖν ἀκούσας ἐκεῖνος, εὐθύς ὥρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς καὶ εἰς διαιρεθεῖσαν πέτραν ὑπείσελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτήν ὁ πατὴρ εὔρε, τῶν τριχῶν ἀψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτήν τῷ τῆς χώρας ἡγεμόνι· οὗ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν καὶ τὰ εἰδῶλα καθυβρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξέεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἶτα τὴν πόλιν γυμνὴ περιάγεται καὶ τύπτεται καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος· ὃς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγὴν, ἐκ τοῦ ὅρους κατερχόμενος, κεραυνῷ βληθῆναι καὶ τὴν ψυχὴν ἀπορῶξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ. (†749)

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἡδέων Ἰωάννης,

Κᾶν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρέποντος πίστει. Τυχὼν δὲ καὶ φιλαρέτου πατρός, ἐπαιδεύθη πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν ἐγκύκλιον παιδείου καὶ τὸν βυθὸν τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρεύνησε. Τὸν μονήρῃ δὲ βίον μετὰ Κοσμᾶ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συναναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὕστερον Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἄμφω, παρ' ἐνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κάκεῖνου τοῦνομα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγομένου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ καὶ ἐτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἐληλακότες, τοιούτου διδασκάλου τυχόντες, εἶτα γενόμενοι Μοναχοί, ἐσχόλαζον ἀμφότεροι τῷ Θεῷ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, τῷ προεστῶτι τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα ἰδίως παραδοθείς,

τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐδιδάσκετο· ὧ καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ὄναρ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον λέγεται καὶ εἰπεῖν (ἐν ὅσῳ εἰσέτι ὁ Ἰωάννης συνῆν τῷ διδασκάλῳ), ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ὕμνους συνθεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπόρως, καὶ καύχημα τῶν ἐκ μέσης καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραίρειν· ὃ δὴ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφίᾳ θέμενος.

Ἐπίσης οὖν τὴν ἄσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ αἰοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι πλεῖστα στηλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλελοιπώς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνῶσις ἐναργῆς εὐρίσκεται, ἐν γήρᾳ πίονι καταλύει τὸν βίον, ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἐπισκόπου Πολυβότου, τοῦ θαυματουργοῦ. (†716)

Στίχ. Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,

Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρεται θεά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Ἰουλιανή, ἡ συναθλήσασα τῇ Ἀγίᾳ Βαρβάρᾳ, ξίφει τελειοῦται. (†306)

Στίχ. Ἰουλιανὴν ὡς περιστερὰν δέχου,

Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο τρύζουσιν, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,

Ὁ Χριστόδουλος καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Φήλικος, διακόνου τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου τὸ πρῶτον, εἶτα ἐπισκόπου Βολονίας (Bologna), ἐν Ἰταλίᾳ. (†429)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βερτοάρας (Bertoara), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Κυρίας Θεοτόκου (Notre-Dame) ἐν Βούργῃ (Bourges) τῆς Γαλλίας. (†614)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀδας (Ada), ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Κενομάνῳ (Cenomanus, Le Mans) τῆς Γαλλίας. (ῥ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γενναδίου, ἀρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ. (†1504)

Στίχ. Ποιμὴν ὁ Γεννάδιος Νόβγκοροντ μέγας,

Χριστῷ ἄνω σύνεστι παμποιμενάρχῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νέος ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ ὁ Φαναρίου ἐπίσκοπος, σούβλῃ διαπαρεῖς, τελειοῦται. (†1601)

Στίχ. Ὁ γῆς Σεραφεῖμ Θετταλῶν φῦς ὡς κλάδος,

Θεῷ Λόγῳ πρόσεισι ρεῖθροις αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

ᾠχος 4 Πα ρ

ὠδὴ α΄

Χ ρι ςος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι ςος εξ υ ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι ςο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ΄

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ςως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νσ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ΄

Ρ αβ δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ςη σας

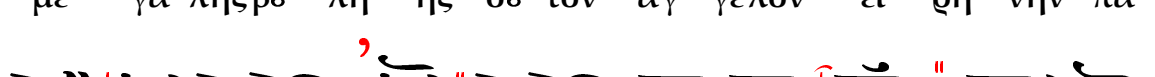
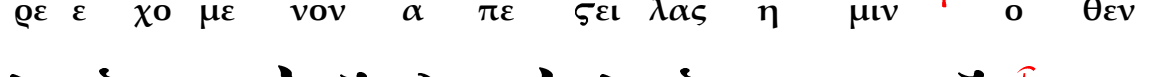

 εξ ο υς ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος

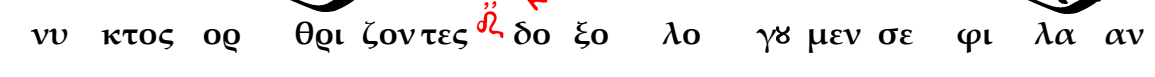
 ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ρανδρ ο α υ λος

 και Θε ος δο ξα τη δυ να μεισθ Κυ υ ρι ι ε

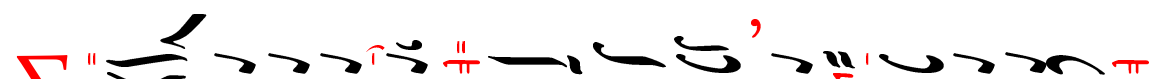
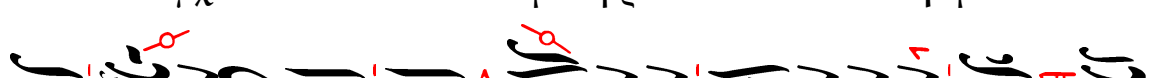
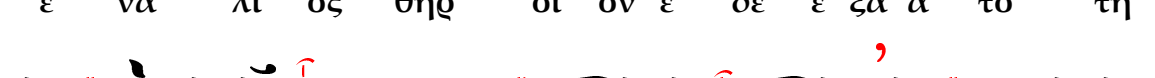
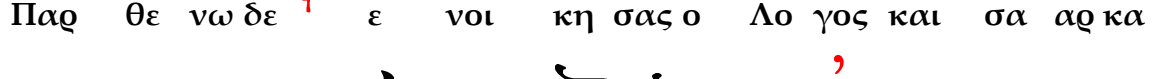
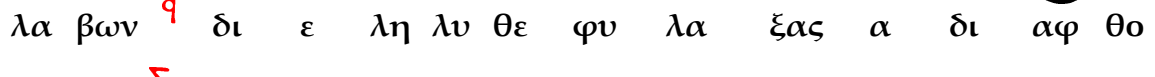
ὥδῃ ε΄

 ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της

 με γα λησβλ η ης σθ τον αγ γελον ει ρη νην πα

 ρε ε χο με νον α πε σει λας η μιν ο θεν

 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν

 θρωω πε

ὥδῃ ς΄

 πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν

 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη

 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα

 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

 ρον η ης γαρ εχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κς

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὥδῃ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ ζαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θησαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ς ε δε ξα
το φλε γει νε ς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε ν ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
ν αν τες α α να με λ ψ ω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ α τω εις
παν τας τας αι ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ῶ τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ῶ τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ῶ τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

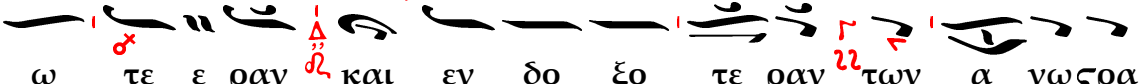
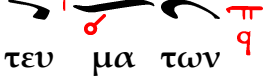

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

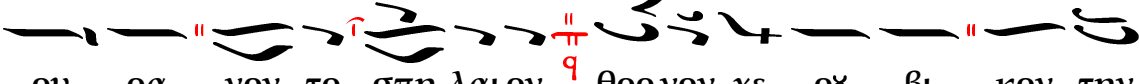
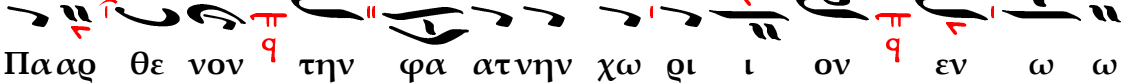
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

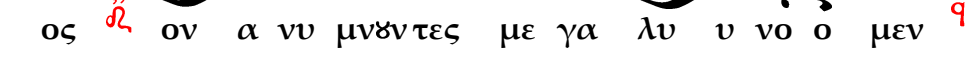
ὥδῃ θ'

M

 ε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι

 ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσρα

 τευ μα των

M

 υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δοξον

 ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την

 Παρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω

 α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σος ο Θε

 ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὥδῆς.

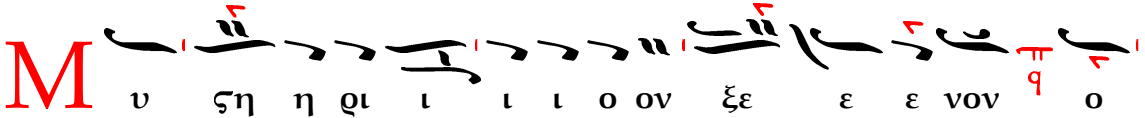
M

 ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

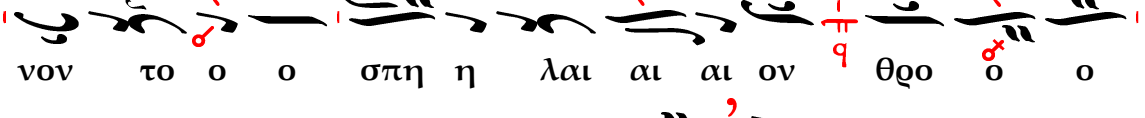
 την Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

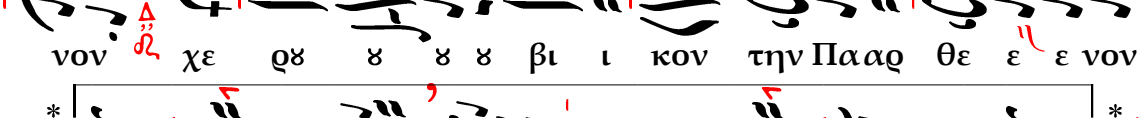
 δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω σρα

 τε ευ μα α α α α των

M

 υ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο

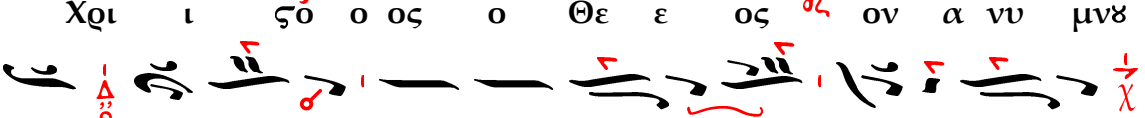

 ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα

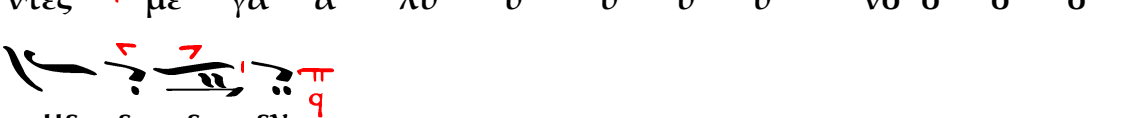

 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο

 νον χε ρ ς ς ς βι ι κον την Πααρ θε ε ε νον

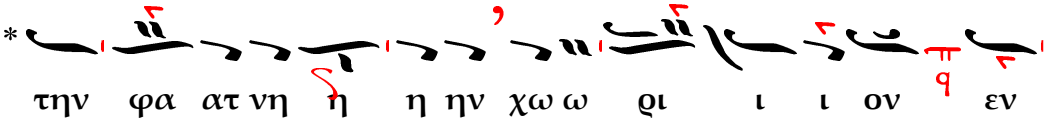

 την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν

 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος

 Χρι ι ς ο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μν

 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε εν

*

 την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τῆς Ἀγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ ᾠχος Γα ρ

T

 ην χα ριν των ι α α σε ων εκ Θε ς δε

ε ξα με νη Βα ρ βα ρα πα να οι οι δι με τς ι
 α σθαι αι τας νο σς των πι στει προσ τρε χο ον των
 σοι τον Θε ον δο ξα α ζς σα τον ε πι
 παν των Δε σπο την ρυ σαι πα ντα ας κιν δυ νων
 λοι μι κης α σθε νει ας και ψυ χι κων νο
 ο ση μα των

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Α νε τρε ψας σο φι ι α σς τας αι ρε σει
 εις παμ μα καρ ω Ι ω αν νη παν σο φε και ορ
 θο δο ο ξον δογ μα τη Εκ κλη σι α δε ε δω
 κας τς ορ θως δο ογ μα τι ζειν και δο ξα ζειν Τρι
 α δα Μο να δα τρι συ πο στα α τον εν μι
 α τη ς σι α και τρι σι δε ε προ σω ποις

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε κυ η σας Πα να α χρα ντε τον Θε ς Θε
 ε ον Λο γον τω κο σμω την σω τη η ρι ον εκ τε
 λς ντα α παν σο φως οι κο νο μι αν α

ρι στην^{Δ9} δι α τς το ο σε παν τες^{Γ2} υ μνο λο
 γς^Μ μεν α ξι ως^{Π9} ως πρε σβευ ς ς σαν τς τω^{Γ2}
 λυ τρω θη ναι η μας νο σων^{Δ9} και πα ντοι ω
 ων^{Γ2} κιν δυ νων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον^{Π9} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis
 υ ψι ι ι ι στοις^{Π9} Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω^{Π9}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του^{Π9} αι νει ει ει τε α αυ τον
 πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου²² Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω^{Π9}

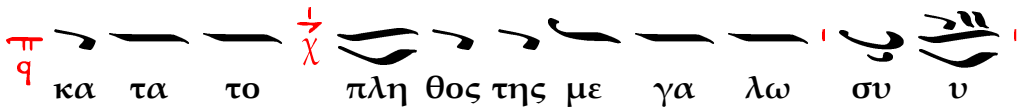
Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς

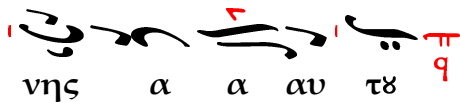
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

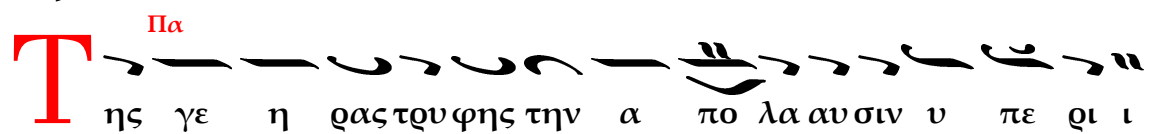
Ἦχος Ἱ Πα ϝ

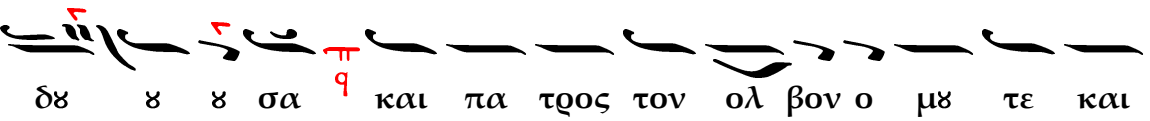
Ἀνατολίου.

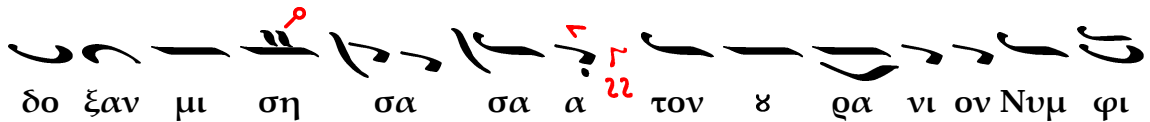
Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

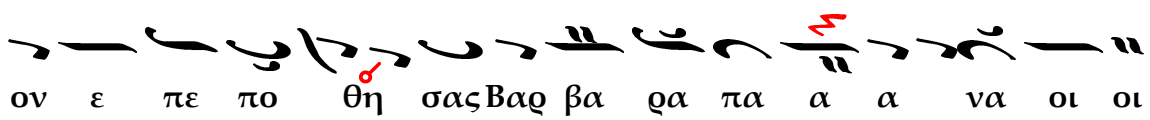
αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

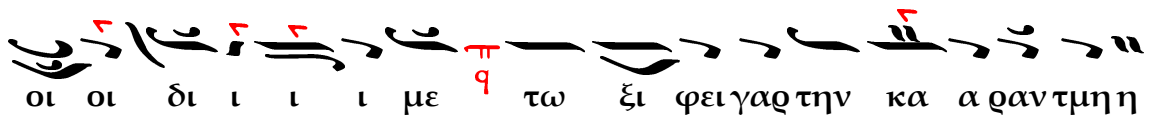

νης α α αυ τς

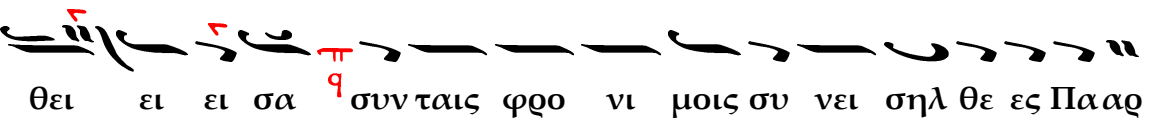
Τ^{Πα}
ης γε η ρας τρυ φης την α πο λα αυ σιν υ πε ρι ι

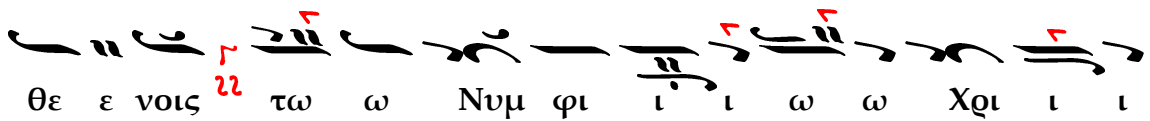

δς ς ς σα και πα τρος τον ολ βον ο μς τε και

δο ξαν μι ση σα σα α τον ς ρα νι ον Νυμ φι

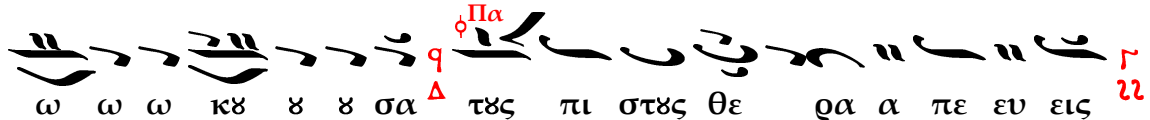

ον ε πε πο θη σας Βαρ βα ρα πα α α να οι οι

οι οι δι ι ι ι με τω ξι φει γαρ την κα α ραν τη η

θει ει ει σα συν ταις φρο νι μοις συ νει ση λ θε ες Πα αρ

θε ε νοις τω ω Νυμ φι ι ι ω ω Χρι ι ι

στω ο θεν και την λοι μι ι κην νο ο σον ε εκ δι

ω ω ω κς ς ς σα τς πι στς θε ρα α πε ευ εις

ε νε ρ γει α α τς Πνε ε ε ευ μα α α α τος και

πρε σβευ εις α πα α αυ στω ως υ υ πε ρ τω ων ψυ χω ω

ω ων η η η η μων 9

Ἦχος Δι Θ

Βυζαντίου.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν χ

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα Δ

Η Δι σχυν θη ο βα σκα α νος ε εχ θρος υ πο γυ ναι

κος ητ τω ω ω ω με ε ε ε νος ο τι την

Προ μη το ο ρα ε σχεν ο ορ γα α νο ον προς α α μαρ

τι ι ι ι αν ο γαρ εκ Παρ θε ν8 σαρ κω θεις

Λο γο ος τ8 Πα α τρος α τρεπ τως και α φυρ τως ως οι

δε μο ο ο νο ος α α αυ τος την κα τα ραν

ε λυ υ σε της Ε ευ ας και τ8 8 Α α δα αμ

Χρι στος ο στε φα νω σας α α ξι ι ως Βα αρ

βα α α α ραν την Μα α α αρ τυ υ υ υ ρα

και δι αυ της δω ρ8 με νος τω κο σμω ω ι λα α σμον

και το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω Δ

H Δι θε ο κλη τος Μαρ τυς Βα αρ βα α α ρα Δ

εν τω στα δι ω πα α α α σχ ς σα ε ε ε ε

λε ε ε ε γε θ δει να μεν τα πα ρο ντα κο λα

στη η ρι ι α M Δι ω δι κα α στα Δ ς προ κρι νω

δε ε ο ο ο λω ς Δ των ς ρα νι ι ω ων τα ε

πι ι ι γει ει ει α θ δι α τ ς το τε μεν τε

ξε ε τε τα ας σα α αρ κας Nη Δ πυ ρι ι πα α α ρα

δο ο τε ε ε ε με Δι v χαι ρ ς σα Α πι ω προς τον Νυμ

φι ο ον μ ς ς Χρι ι στον θ ης ταις ι κε σι αις Σω

τηρ Δ τα ε λε η ς κα τα πε εμ ψον η η μιν Δ και

σω σον τ ς την α θλη σιν αυ της ε εκ τε ε λ ς ς ς

ντα ας πι ι ι στω ς Δ

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ Δ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον
Την πα νη γυ ριν ση με ρον της α θλη φο ο ρ
 ς ς βα ρ βα α ρας δευ τε λα οι οι υ μνη η η
 σω ω ω ω μεν ταυ την γαρ ς τε ξι ι φο ος ς τε ε
 πυρ ς τε αλ λη η βα σα α νος ς τε τσ πο λυ
 πλο κς Βε λι αρ τα ε νε ε δρα ε ε ε τρο πω ω
 σα α α α ντο Χρι στον ι κε ε τε ε ε ευ
 ε καλ λι μα αρ τυς πα νε ε εν δο ξε
 δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Δόξα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Αθλη τι κην ο δευ σα α σα ο ο δον προ γο
 νι κη ην ε ξε φυ υ γε ες βου ου λην Βα ρ βα ρ α

πα α αν σε βα α σμι ι ι ε και ως μεν
 παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη
 φο ρος ει ση ηλ θες εις τας αυ λα ας του ου ου Κυ ρι ι
 ου ου ου ου σου ως δε μαρ τυ υ υς α αν δρει
 ει ει α χα α ριν ε ε λα α βες ι α
 τρε ε ευ ει ειν της σαρ κο ος σα θρα αν λυ υ υ υ
 υ μην αλ λα και η μας τους α νυ υ μνου ουν τα
 α α ας σε ψυ χι κων αλ γη δο νων εκ λυ υ υ υ
 τρω ω ω σαι ταις προς Θε ο ον ι ι κε σι ι ι
 αι αι αι σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Θ ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

Πα
 πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
 στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
 Κε
 ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
 Πα
 πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τη η ης
 Δι
 Α αθ λη η φο ο ρθ και παν των των Α α γι
 Πα
 ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη ἀνάμαρτητουςφυλαχθῆναι ἡ μάας

Ευλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τε-
τε-
ε-
ρων ἡ μὲν καὶ αἰνε-
τον καὶ δε-
δοξασμε-
ε-
νον το-
ο νο-
μα-
α σου εἰς τοὺς αἰ-
ὡ-
νας ἀ-
μή-
ην

Γε-
ε-
νοι-
το-
Κύ-
ρι-
ε-
το-
ε-
λε-
ος σου εφ-
ἡ-
μας κα-
θα-
περ-
ἡ-
λ-
πι-
σα-
μεν-
ε-
πι-
σε-
ε

Ευλογητός εἰ εἰ Κύριε ἐ-
δι-
δα-
ξο-
ν με-
τα-
δι-
και-
ὡ-
μα-
τα σου (τρίς)

Κύ-
ρι-
ε-
κα-
τα-
φυ-
γη-
ε-
γε-
νη-
ἡ-
θης ἡ-
μῖν-
εν-
γε-
νε-
α-
καὶ-
γε-
νε-
α-
ε-
γω-
εἰ-
πα-
Κύ-
ρι-
ε-
ε-
λε-
ῃ-
σο-
ν με-
ι-
α-
σαι-
την-
ψυ-
χη-
ν μου-
ο-
τι-
ἡ-
μα-
ρτον

σοι

Κύ-
ρι-
ε-
προς-
σε-
κα-
τε-
φυ-
γον-
δι-
δα-
ξο-
ν με-
του-
ποι-
εἰν-
το-
θε-
λη-
μα-
α σου-
ο-
τι-
συ-
εἰ-
ο-
Θε-
ος

μου

Οτι πα-
ρα-
σοι-
πη-
γη-
ζω-
ῆς-
εν-
τω-
φω-
τι σου-
ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Δ Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δι Δ Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ^{Πα} ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας Δ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι δα
σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι κς με νης ο
φω στη ρ των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω
πι ι σμα Ι ω α αν νη σο φε ταις δι δα χαις
σς παν τας ε φω τι σας λυ ρα τς Πνευ μα α τος πρε
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ω ν

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδλ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}λ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^λλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσμαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ. (141' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 132 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (132 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (132 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (132 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (132 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. (Ἐκλογή).

ᾠχος Γα ρ

Στίχ. α'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 34)

Στίχ. β'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
(ιε' 2)

Στίχ. γ'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
Ἰσραήλ. (ιε' 2)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

B α ρ β α ρ αν την α γι α αν τι ι μη σω ω μεν

ε χ θ ρ γ α ρ τ α ς πα γι δ α ς συ υ νε τ ρ ι ι ψ ε και ω ς

σ τ ρ θ θ ι ο ν ε ρ ρ υ σ θ η ε ξ αυ τ ω ν βο η θ ει α και ο π λ ω

τ ς Σ τ α υ ρ θ η η παν σε ε μ ν ο ς

μὲ τέλος: βο η θ ει α και ο π λ ω τ ς Σ τ α υ ρ θ η η παν

σε μ ν ο ο ο ς

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω σω σ ο ν η μα α ς Υ ι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι ο ι ο ι ς θ α υ μα σ τ ο ο ο ο

ο ς

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Βαρ βαν την α γι α αν τι ι μη σω ω μεν
εχ θρσ γαρ τας πα γι δας συ υ νε τρι ι ψε και ως
στρϑ θι ον ερ ρυ σθηεξ αυ των βο η θει α και ο πλω
τϑ Σταυ ρϑ η η παν σε ε μνος

Τοῦ ὁσίου Ἰωάννου.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ορ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι δα
σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι κϑ με νης ο
φω στηρ των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω
πι ι σμα Ι ω α αν νη σο φε ταις δι δα χαις
σϑ παν τας ε φω τι σας λυ ρα τϑ ϑ Πνευ μα α τος πρε
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος Δι' Θ

Τω ἐν Τρι α α δι ι ευ σε βως υ μν8 με νω
α κο λου θη η σα α σα σε μνη Α θλη φο ρε τα
των ει δω λων ε σβε σας σε βα α σμα τα με σον
δε τ8 σκαμ μα α τος ε να θλ8 σα Βαρ βα ρα
τυ ραννων 8 κα τε πτη η ξας α πει λας αν δρει ο
φρον με γα λο φω νως μελ π8 σα Α ει Τρι
α δα σε βωτην μι αν Θε ο τη τα

Καὶ νῦν. Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος Πα ρ

Η Πα ^{Νη} Παρ ^{Πα} θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
^{Νη} λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κ8 με ε
ε ε νη α κ8 τι σθει ει σα δο ξα σον με

τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βλ λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θι

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ήχος $\overline{\text{Ϡ}}$ Δι Ϡ

N $\overset{\Delta t}{\varepsilon}$ ε Δv v v v $v\alpha$ α α α δv v $v\alpha$

α α μς Δ

A א α א α א α א א א α א α א ז' α

[illegible]

0 0 0 0 05

A Δt

$\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \eta\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha$

z'

ο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι σ χ υ υ

v v v v v v v v v v v v v v v

ι ι οἰς α αυ τδ ς

Εν εκ κλη σι αῖς ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γω ω ων Ισ ρα α ηλ

αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οἰς α αυ τδ ς

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α

Αυ τδ και η δυ να μιν αυ τδ εν ταις νε φε ε

λαις

αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οἰς α αυ τδ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων

ὦν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς λθ'.

Ἦχος $\frac{4}{6}$ Κε δ

A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α $\frac{1}{2}$ A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$

Στίχ. α'. Ὑπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι $\frac{1}{2}$ καὶ

εἰσήκουσε $\frac{1}{2}$ της δε η σε ω ω ω ως μ8 $\frac{1}{2}$

A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α $\frac{1}{2}$ A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου $\frac{1}{2}$ καὶ

κατεύθυνε $\frac{1}{2}$ τα δι α βη μα τα α α α μ8 $\frac{1}{2}$

A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α $\frac{1}{2}$ A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ A α α α λλη η λ8 8 8 8
 8 8 8 ι̇ ι̇ $\frac{1}{2}$ M α α α α α α α $\frac{1}{2}$ Κε $\frac{1}{2}$

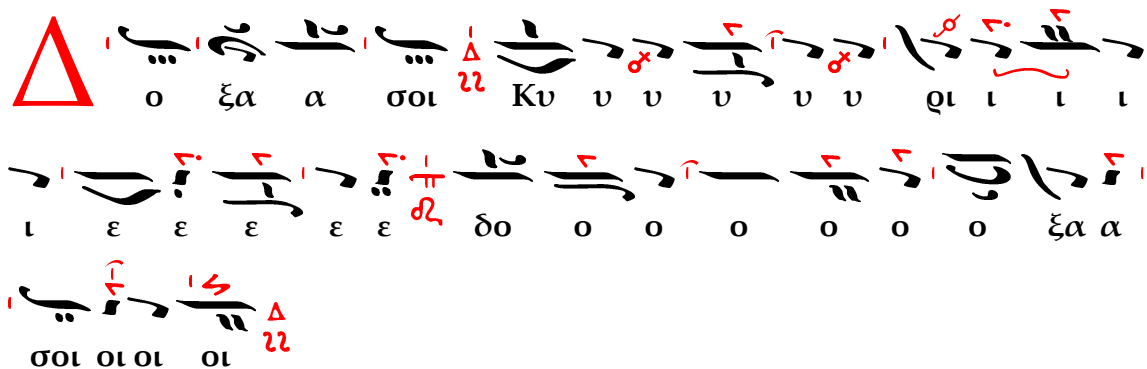
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ε' 24-34).

(Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς ιε' ἐβδ. τοῦ Ματθαίου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἄν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἤλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὲς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ἰσχυος ἰὺ Δι σ

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Ϟ.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρθ ς ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

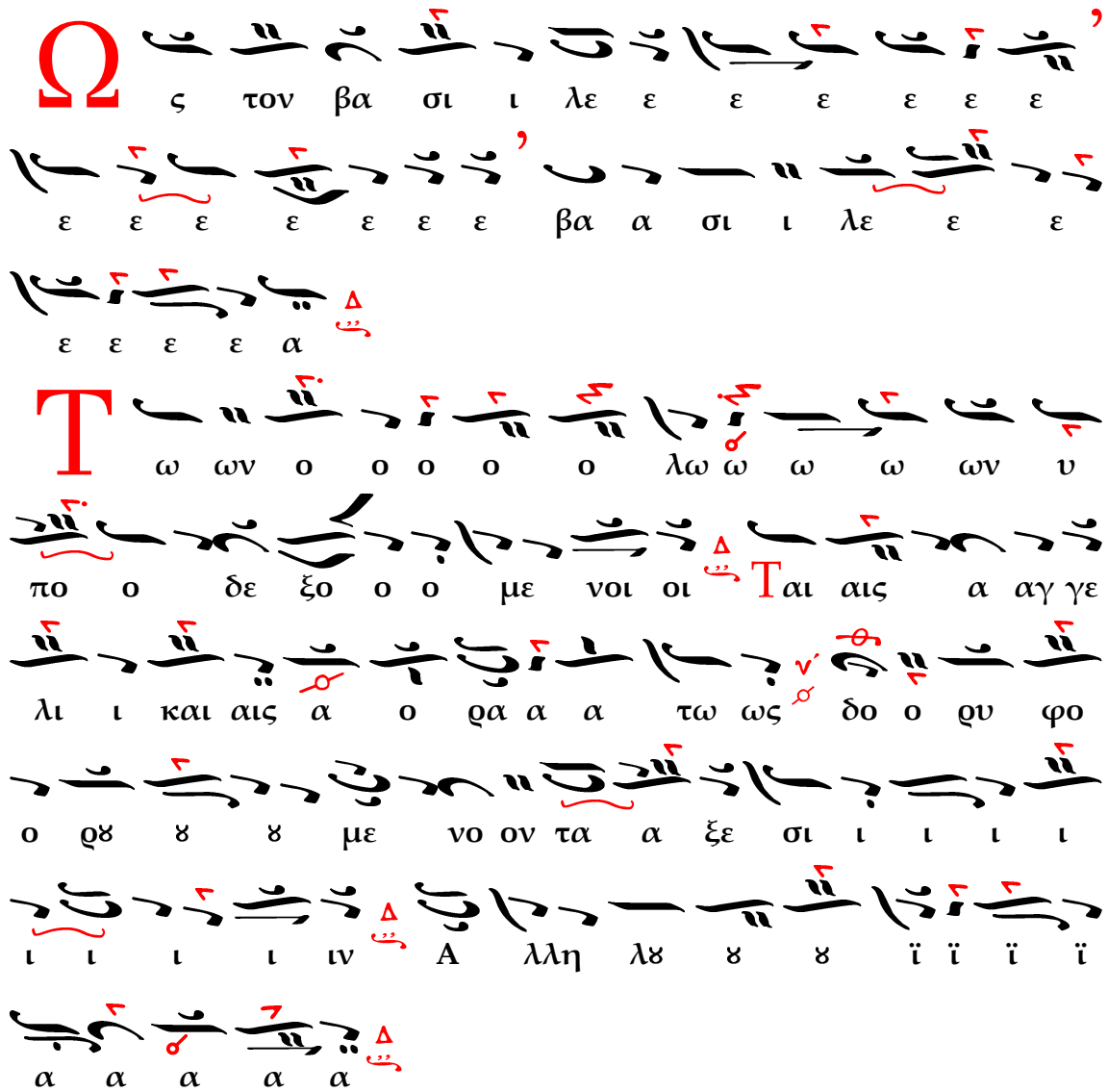
προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

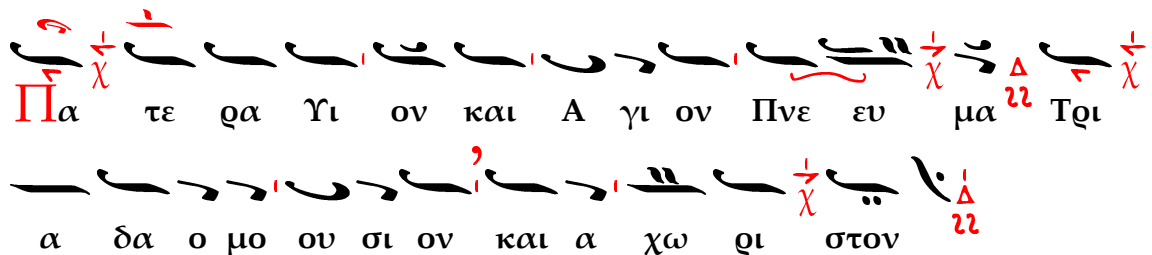
πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονειρηνης θυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ήχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

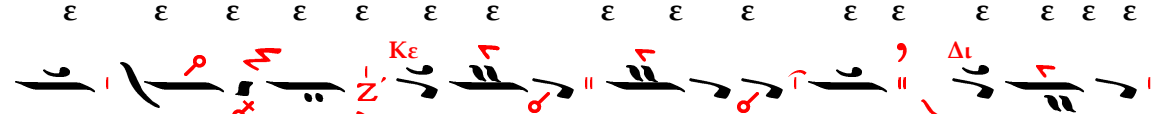
[illegible]

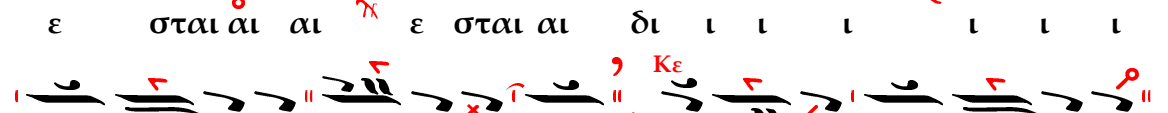
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

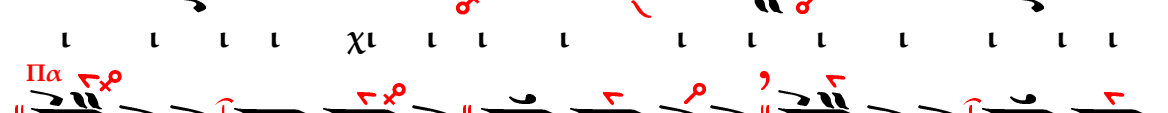
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

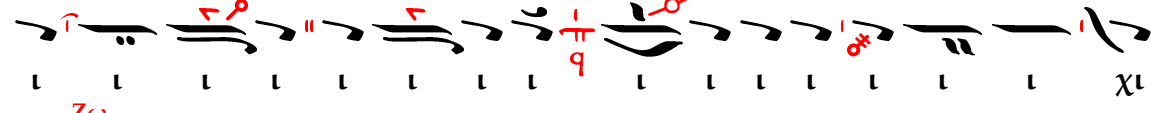
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

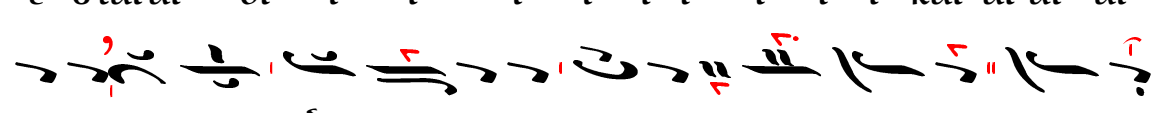
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε

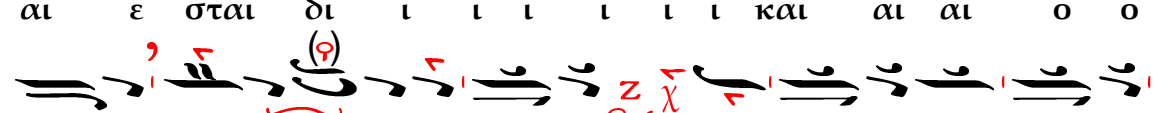
 ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι

 αι ε σται δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο

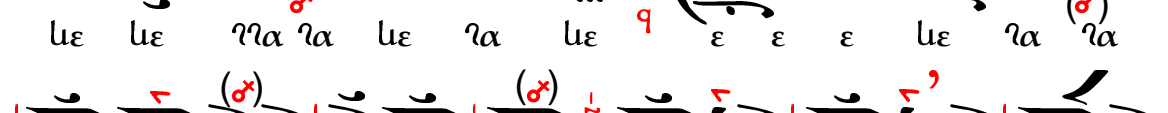
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α ιε ε ια ιε ια

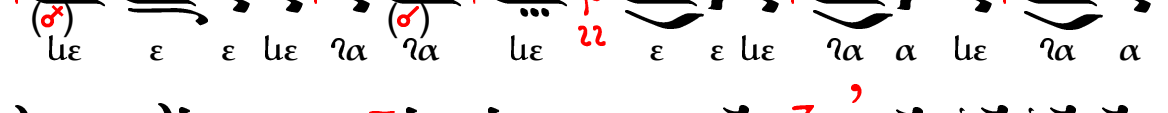
 ιε ιε ια ια ιε ια ιε ε ε ε ιε ια ια

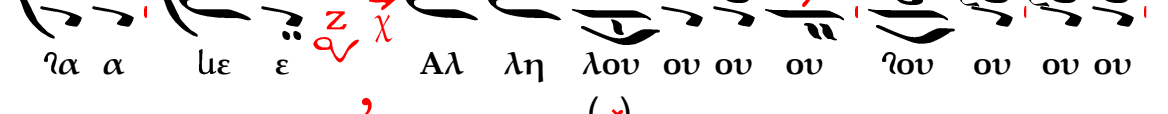
 ιε ε ε ιε ια ια ιε ε ε ιε ια α ιε ια α

 ια α ιε ε Αλ λη λου ου ου ου ιου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάτων τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἑλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

Εἰδομεν τοφω ὡς τοαληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρα νιον ευρομεν πισιν αλη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνη
τες αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ο Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δο
ξαν οτι ηξιωσας ημας των α
γιων μετασχειν μυστηριων τηρηση
ημας εν τω σωαγιασμω ωολην την η
μεραν μελετωντας την δικαιοσυνην ο
Αλληλῃλα Αλληλῃλα Αλλη
λα ἰα αα

Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος